

Kurzemes Daudz

Sestdien,
1941. g. 5. jūlijā

25. gads

Redakcija, kantoris un ekspedīcija
Liepājā, Pasta ielā 3.

Nr. 4.

Der Text dieser Zeitung ist geprüft
und genehmigt Sdf (Z) von Siehart,
Zensuroffizier.

Šis avīzes teksts ir pārbaudīts un atļauts
Sdf (Z) fon Siehart,
Cenzūras vīrsnieks.

Vācu karaspēks sasniedzis latvju-padomju robežu

Turpinās padomju karaspēka vajāšana
visā frontē

NO VADOŅA GALVENĀS NOMETNES 4. JŪLIJĀ ZIŅO:

Neraugoties uz grūtiem ceļu apstākļiem

padomju karaspēka vajāšana uz visas frontes neatlaidīgi turpinās. Atkāpjošais ienaidnieks cieš lielus zaudējumus no vācu gaisa spēku darbības dziļi ienaidnieka zemē.

Uzbrukuma frontes vidus daļā vairākās vietās pārieta Berezinas upe. Ziemeļos no tās

sasniegta latvju-padomju robeža. Starp vakardienas ieguvumiem atrodas arī ģenerālštāba kartes, kas dod pēdējos apstiprinājumus par padomju karaspēka uzbrukuma nodomiem. Šo uzbrukuma nodomu skaidri pierāda pārskats par pēdējā laikā izbūvētiem padomju aerodromiem Vācijas austrumrobežas tuvumā. Besarabijā, Polijā, Lietuvā, Latvijā un Igaunijā, pirms Padomju savienība okupēja šos apgabalus, bija pavisam tikai 90 aerodromu, bet šīs laikā šis skaits pieaudzis uz 814, no kuriem daļa ir visai moderni izbūvēti.

Kādā no sevišķu uzdevumu virsniekiem izvestā izmeklēšanā noskaidrojies, ka ienaidnieka lidmašīnu skaits, kāds iznīcināts virs zemes 22. jūnijā, ir par 25—50 proc. augstāks nekā to varēja aprēķināt, vadoties no novērojumiem gaisā. Cīņā pret Lielbritāniju vācu gaisa spēki angļu austrumu piekrastē nogremdēja sargkuģus 1000 tonnu koptilpumā un ar bumbu trāpījumiem pie Lendsenas bojāja kādu lielāku tirdzniecības kuģi. Gaisa spēku uzbrukumi dienā un naktī bija versti pret ostu ierīcēm Anglijas dienvidrietumos un dienvidaustrumos.

Angļu lidmašīnu uzbrukumu mēģinājumus kanāla piekrastē iznīcinātāji un zenīrtāpīterija vakar notrieca 11 ienaidnieka lidmašīnas. Divas vācu lidmašīnas nav atgriezušās.

Pagājušā naktī ienaidnieks dažādās Vācijas rietumu un ziemeļrietumu vietās nometa sprāgst- un degbumbas. Civiliedzīvotāji cietuši neievērojamus zaudējumus. Bremenē nodarīti neievērojami zaudējumi kara saimniecībai. Aizdegušās jumtu telpas, sevišķi Dortmundā, izdevās ātri likvidēt. Iznīcinātāji un zenīrtāpīterija notrieca 10 no uzlidojošām angļu lidmašīnām. Kāda kājnieku pulka komandieris pulkvedis Hips, kāda artilērijas pulka komandieris pulkvedis Velkers, kā arī virsleitnants Hakenšmits, virsseržants Petermans un kareivis Ansinu no kāda strēlnieku motocikletu bataljona izcēlušies ar drošsirdību.

Pēdējo dienu gaisa kaujās kapt. Esauš guva savu 54. un virsleitnants Franciskats savu 21. gaisa uzvaru.

Pēdējo dienu gaisa kaujās kapt. Esauš guva savu 54. un virsleitnants Franciskats savu 21. gaisa uzvaru.

Pēdējo dienu gaisa kaujās kapt. Esauš guva savu 54. un virsleitnants Franciskats savu 21. gaisa uzvaru.

Pēdējo dienu gaisa kaujās kapt. Esauš guva savu 54. un virsleitnants Franciskats savu 21. gaisa uzvaru.

Pēdējo dienu gaisa kaujās kapt. Esauš guva savu 54. un virsleitnants Franciskats savu 21. gaisa uzvaru.

Pēdējo dienu gaisa kaujās kapt. Esauš guva savu 54. un virsleitnants Franciskats savu 21. gaisa uzvaru.

Pēdējo dienu gaisa kaujās kapt. Esauš guva savu 54. un virsleitnants Franciskats savu 21. gaisa uzvaru.

Pēdējo dienu gaisa kaujās kapt. Esauš guva savu 54. un virsleitnants Franciskats savu 21. gaisa uzvaru.

Pēdējo dienu gaisa kaujās kapt. Esauš guva savu 54. un virsleitnants Franciskats savu 21. gaisa uzvaru.

Pēdējo dienu gaisa kaujās kapt. Esauš guva savu 54. un virsleitnants Franciskats savu 21. gaisa uzvaru.

Pēdējo dienu gaisa kaujās kapt. Esauš guva savu 54. un virsleitnants Franciskats savu 21. gaisa uzvaru.

Pēdējo dienu gaisa kaujās kapt. Esauš guva savu 54. un virsleitnants Franciskats savu 21. gaisa uzvaru.

Pēdējo dienu gaisa kaujās kapt. Esauš guva savu 54. un virsleitnants Franciskats savu 21. gaisa uzvaru.

Pēdējo dienu gaisa kaujās kapt. Esauš guva savu 54. un virsleitnants Franciskats savu 21. gaisa uzvaru.

Pēdējo dienu gaisa kaujās kapt. Esauš guva savu 54. un virsleitnants Franciskats savu 21. gaisa uzvaru.

Pēdējo dienu gaisa kaujās kapt. Esauš guva savu 54. un virsleitnants Franciskats savu 21. gaisa uzvaru.

Pēdējo dienu gaisa kaujās kapt. Esauš guva savu 54. un virsleitnants Franciskats savu 21. gaisa uzvaru.

Pēdējo dienu gaisa kaujās kapt. Esauš guva savu 54. un virsleitnants Franciskats savu 21. gaisa uzvaru.

Pēdējo dienu gaisa kaujās kapt. Esauš guva savu 54. un virsleitnants Franciskats savu 21. gaisa uzvaru.

Pēdējo dienu gaisa kaujās kapt. Esauš guva savu 54. un virsleitnants Franciskats savu 21. gaisa uzvaru.

Pēdējo dienu gaisa kaujās kapt. Esauš guva savu 54. un virsleitnants Franciskats savu 21. gaisa uzvaru.

Die deutsche Wehrmacht hat die lettisch-russische Grenze erreicht

Die Verfolgung der sowjetrussischen
Wehrmacht schreitet vorwärts

Aus dem Führerhauptquartier 4. Juli

Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt:

Trotz schwieriger Wegeverhältnisse schreitet die Verfolgung der sowjetrussischen Wehrmacht auf der ganzen Front unaufhaltsam vorwärts. Der abziehende Feind erleidet durch den rücksichtslos tief in das Hinterland greifenden Einsatz unserer Luftwaffe schwerste Einbusse.

In der Mitte der Angriffsfront wurde die Beresina an mehreren Stellen überschritten. Nördlich davon ist die lettisch-russische Grenze erreicht. Unter dem am gestrigen Tage Gesichteten Beutematerial befinden sich auch Generalstabskarten, die den letzten Abschluss über die Angriffsabsichten der sowjetrussischen Wehrmacht ergeben. Diese Angriffsabsichten werden auch dadurch belegt, dass nunmehr ein genauer Überblick über die in letzten Zeit vorgenommene gewaltige Vermehrung der sowjetrussischen Flugplätze an unserer Ostgrenze vorliegt. Während vor der Besetzung durch die Sowjetwehrmacht in Bessarabien, Polen, Litauen, Lettland und Estland insgesamt nur 90 Flugplätze vorhanden waren ist diese Zahl in der kurzen Zwischenzeit auf 814 zum Teil bestangelegte Flugplätze angewachsen.

Eine durch besonders beauftragte Offiziere vorgenommene Untersuchung der eroberten sowjetrussischen Flugplätze hat ergeben, dass die am 22. Juni am Boden vernichtet gemeldete Zahl von Flugzeugen um 25—50 von hundert höher ist, als zunächst durch Luftbeobachtung festgestellt

werden konnte.

Im Kampf gegen Grossbritannien versenkte die Luftwaffe vor der britischen Ostküste zwei Bewacher mit zusammen 1000 brt. und beschädigte bei Landsens ein grösseres Handelsschiff durch Bombentreffer. Tages und Nachtangriffe von Kampfflugzeugen richteten sich gegen Hafenanlagen im Südwesten und Südosten der Insel.

Bei Angriffsversuchen britischer Flugzeuge an der Kanalküste schossen Jäger und Flakartillerie am gestrigen Tage elf feindliche Flugzeuge ab. Zwei eigene Flugzeuge werden vermisst.

Der Feind warf in der letzten Nacht an verschiedenen Orten West — und Nordwestdeutschlands Spreng- und Brandbomben. Die Zivilbevölkerung hatte geringe Verluste. In Bremen entstanden unbedeutende wehrwirtschaftliche Schäden. Dachstuhlbrände, vor allem in Dortmund, konnten bald gelöscht werden. Jäger und Flakartillerie schossen zehn der angreifenden britischen Kampfflugzeuge ab.

Der Kommandeur eines Infanterieregiments, Oberst Hipp, der Kommandeur eines Artillerieregiments, Oberst Welcker, sowie der Oberleutnant Hackenschmitt, der Oberfeldwebel Peterman und der Schütze Ansinu eines Krafradschutzbataillons zeichneten sich durch hervorragende Tapferkeit aus.

In Luftkämpfen der letzten Tage errang Hauptmann Esau seinen 54. Oberstleutnant Franciskats seinen 21. Luftsieg.

Anordnung für alle Juden in Libau

1. Sämtliche Juden (Männer, Frauen und Kinder) haben sofort leicht sichtbare Kennzeichen in Form gelber Tuchflecken von der Mindestgrösse 10×10 cm. auf den Kleidungsstücken an Brust und Rücken anzubringen.

2. Sämtliche männliche Juden zwischen 16 und 60 Jahren haben sich täglich um 7 Uhr morgens zur Durchführung öffentlicher Arbeiten am Feuerwehrrhaus in Libau einzufinden.

3. Die Einkaufszeit wird für alle Juden auf die Zeit von 10—12 vorm. beschränkt. Ausserhalb dieser Zeit dürfen Einkäufe nicht getätigt werden.

4. Sämtliche Juden dürfen ihre Wohnungen nur in der Zeit von 10—12 und 15—17 Uhr verlassen. Ausgenommen sind die, welche zu öffentl. Arbeiten lt. Zif. 2 erscheinen müssen.

5. Das Betreten öffentlicher Anlagen und des Meeresstrandes ist allen Juden verboten.

6. Juden haben vor uniformierten Deutschen den Bürgersteig zu verlassen.

7. Die Benutzung jeglicher Verkehrsmittel ist Juden untersagt.

8. Sämtliche jüdischen Geschäfte sind sofort durch die nicht abwaschbare Aufschrift «Jüdisches Geschäft» — «židu veikals» zu kennzeichnen. Die Aufschrift hat möglichst am Schaufenster mit Buchstaben von einer Mindestgrösse von 20 cm. zu erfolgen.

9. Von allen Juden sind sofort abzuliefern:

- sämtliche Radioapparate;
- sämtlich Fahrzeuge (Fahrräder, Motorräder, Automobile);
- sämtliche Uniformstücke und soweit noch nicht gesehen, Waffen und Munition;
- sämtliche Schreibmaschinen.

10. Die Gegenstände sind abzuliefern in der Thomas strasse 19.

11. Die Anordnungen treten mit sofortiger Wirkung in Kraft. Gegen jüdische Personen, die diese Anordnungen nicht befolgen, wird mit den schärfsten Mitteln vorgegangen.

Der Ortskommandant
Brückner,
Korv. Kapt. U. A.

Rikojums visiem žīdiem Liepājā

1. Visiem žīdiem (vīriešiem, sievietēm un bērniem) nekavējoši jāpiestiprina savām drēbēm krūšu un mugurpusē viegli saredzamas pazišanas zīmes — drēbes gabali dzeltenā krāsā, ne mazāki par 10×10 cm.

2. Visiem vīriešu kārtas žīdiem, starp 16 un 60 gadi veciem, jāierodas ikdienas pl. 7 no rīta pie ugunsdzēsēju nama sabiedriskā darbu izvešanai.

3. Iepirkšanās laiks visiem žīdiem aprobežots ar laiku no pl. 10—12 priekšpusdienā. Ārpus šī laika žīdiem katra veida iepirkšanās noliegta.

4. Visiem žīdiem atļauts atstāt dzīvokļus tikai laikā no 10—12 un 15—17, izņemot pēc 2. p. pie sabiedriskiem darbiem nodarbinātos.

5. Atklātu apstādījumu un jūrmalas apmeklēšana visiem žīdiem aizliegta.

6. Visiem žīdiem jāatstāj trotuari, sastopot vāciešus formu tērpos.

7. Katra veida satiksmes līdzekļu

lietošana žīdiem aizliegta.

8. Visi žīdu veikali nekavējoši jāapzīmē ar nenomazgājamu uzrakstu «Jüdisches Geschäft» — «židu veikals». Uzrakstiem pēc iespējas jāatrodas pie skatlogiem, ar burtu lielumu ne mazāku par 20 cm.

9. Visiem žīdiem nekavējoši jānodod:

- visi radio aparāti;
- visāda veida satiksmes līdzekļi (velosipēdi, motocikleti, automašīnas);
- visādi formas tērpi un piederumi, visi līdz šim nenodotie ieroči un municija;
- visas rakstāmmašīnas.

10. Priekšmeti nododami Toma ielā Nr. 19.

11. Šie rikojumi stājas nekavējoši spēkā. Žīdu personas, kas šos rikojumus nepildīs, sodīs visbargākā kārtā.

Vietējais komandants
Brückner,
Korv. Kapt. U. A.

Palīdzēsim zemniekiem lauku darbos

Laukos pašlaik liels darba roku trūkums. Kara darbības dēļ Liepājas apkārtnē steidzami lauku darbi stipri nokavēti. Normālu lauku apstrādāšanu kavē arī izklīdinātie sarkanarmijas kareivji, kas vēl lielā skaitā uzturas mežos un kuŗu sagusīšanās piedalās daudz lauku iedzīvotāju. Pašlaik steidzīgi plaujams siens, bet visur trūkst darba roku. To sagādāšanai Liepājas agronomiskā biroja telpās, Rīgas ielā 15/17 atvērta

laukstrādnieku darba birojs. Tani reģistrē tos pilsētas iedzīvotājus, kam būtu iespējams piedalīties lauku darbos vai nu kā sezonas strādniekiem, vai arī pastāvīgā darbā. Laukos nodrošināta laba peļņa un brīvs uzturs. Birojs atvērta ikdienas parastā darba laikā. Kam iespējams, palīdzēsim zemniekiem lauku darbos un novāksim ražu, lai lauki pietiekami ar uzturu spētu apgādāt arī pilsētas iedzīvotājus.

Latviešu partizāņu aktivitāte Apriķu pagastā

Kad mūsu zemē ienāca vācu karaspēks, pilsētās un laukos tūlīt sāka organizēties bijušie aizsargi, policisti un pārējie nacionāli domājošie pilsoņi, lai sniegtu palīdzību vācu armijai. Lauku pagastos komplektējās partizāņu grupas, kuŗu uzdevums bija sagatavot ceļu nākošam vācu karaspēkam. Par partizāņu darbu Apriķu pagastā, viens no tā organizētājiem mums izteicās:

«Četras dienas pirms kara sākuma kopā ar savu darba kolēģi dabūju atvaļinājumu. Izbraucām uz Apriķu pagastu. Tur arī saņēmām ziņu par kara darbības sākšanos starp Vāciju un Padomju Savienību. Tajā pašā laikā sapulcējāmies vēl neapcietinātie bijušie aizsargi un nolēmām organizēt partizāņu grupu. Mūsu grupa sastāvēja no 12 cilvēkiem. Tas bija arī kods, kas vadija ziņotājus visā pagastā. Pēdējo uzdevums bija sniegt mums sīkas ziņas par krievu karaspēka frontes stāvokli. Lauku aizsargi, kas līdz šim savus ieročus no komunistiem bija paslēpuši zemē, tos atraka un pēc notīrīšanas atkal uzkāra plecā. Viens otrs bija tērpies arī zaļajā formas tērpā. Mūsu izlūki krievu karaspēku novēroja slēpjoties rudzu laukos un krūmu biezokņos. Kad

Liepājas dzīve

Jauns darba spars liepājniekos.

Pēc drūmajām kara dienām Liepājā atkal pulsē jauna dzīve. Ielās redzamas strādnieku grupas ar lāpstām un laužņiem. Viņu uzdevums ir atbrīvot ielas no gruvežu kaudzēm. Liela daļa no uzdotā darba arī veikta un pilsētas iedzīvotājiem vairs nav jākāpelē pa drupu kaudzēm. Rosīgi strādā arī pie tramvaja un telefona satiksmes atjaunošanas. Ēkas, kas no sprāgstbumbām nav sagrautas, bet kam nodarīti tikai nelieli postījumi, steidzamības kārtā atjauno. Apziņa, pēc iespējas ātrāk uz drupām uzcelt jaunu Liepāju, pārņēmusi visus liepājniekus. Tas vērojams ne tikai gruvežu novākšanas darbos, bet arī visās iestādēs, kur tagad katrs ierēdnis apzinīgi pilda savus pienākumus.

Rosība jūrmalā.

Izmantojot savu brīvo laiku, daudzi liepājnieki katru dienu dažas stundas pavada jūrmalā, kur siltās saules staros un vēsajā jūrā gūst jaunus spēkus darbam. Vakariņā ūdens temperatūra jūrā bija 14 gr., pusdienas laikā tā bija par dažiem grādiem augstāka.

Pilsētas veselības nodaļa uzaicina

reģistrēt bērnus līdz 1 gada vecumam svaigpiena saņemšanai Piena centrālē pret samaksu ārpus rindas. Paredzēts izsniegt katram bērnam puslitra piena dienā pret samaksu. Bērni piesakāmi no pl. 9—13 un no pl. 16—19, Kungu ielā 34 un Raiņa ielā 2, pie poliklīnikas bērnu ārstu māsām. Pieteikšanu izdarīt sestdien, lai jau pirmdien pieņū varētu saņemt.

Jaunliepājas un Vecliepājas bērnu ārstu ievēribai.

Tuvākās dienās atklās bērnu siles. Visi tur ievietojamie bērni iepriekš pārbaudāmi, ševišķi ievērojot, vai bērns neslimo ar lipīgām slimībām, kamdēļ jāuzņem sīka anamnēze (kādas lipīgas slimības pārcietis, kādas potēšanas izdarītas), jāapskata āda, matainās daļas, mute un rīkle, acis u. t. t. Par izdarīto apskati jāizraksta izziņa.

Dr. Neimanis,

Veselības daļas vadītājs.

Kur maksājamas ires.

Liepājas pilsētas krājkaše paziņo, ka sākot ar 1941. g. 5. jūliju, ires maksas pieņems sekojošā kārtībā: 1) Liepājas pilsētas krājkašē, Baznīcas ielā 4/6, Vecliepājā dzīvojošiem ikdienas no pl. 8,30 līdz 13,30, bet otrdienās, trešdienās, piektdienās un sestdienās no pl. 14—18.

2) Liepājas pilsētas krājkašes iemaksas punktā, Derību ielā 6 (Jaunliepājā dzīvojošiem) ikdienas no pl. 8,30—13,30, pirmdienās un ceturtdienās no pl. 14—18.

Sestdienās un priekšsvētku dienās kases slēdz vienu stundu ātrāk. Svētdienās un svināmās dienās iemaksas nepieņem.

vācu karaspēks ieradās Cīravā, nodibinājām ar to sakarus un ziņojām par krievu frontes stāvokli, kā arī bruņu mašīnu un lieltālu skaitu. Apriķos vēl valdīja lielnieku terors, bet mūsu ticība atbrīvošanai bija nesatricināma. Slēpjoties no vajātājiem, vairākas diennaktis pavadījām kapsētā un mežos. No turienes novērojām krievu karaspēka atkāpšanos. Panikā, nekārtībā gāja «neuzvaramie» kaŗotāji. Daudziem krieviem bija kailas kājas. Kopā ar krieviem atkāpās arī žīdu plintnieces, kuŗu vienīgais apģērbs bieži vien bija nakts veļa un virs tās uzvilktais ādas mētelis. Pēc krievu

atkāpšanās atbrūņojām vairākus mežos vēl palikušos «gvardistus». Tādā kārtā mūsu rokās krita lielāks skaits šautēņu un rokas granātu. Atbrūņotiem komunistiem uzdevām iztīrīt Apriķu tautas namu no viņu barvežu ģimetnēm. Tās kopā ar sarkaniem karogiem sadedzināja ugunssārtā. Drīzi pēc tam Neredzīgā Indriķa pamatskolā uzvijās nacionālais karogs, ko bija darinājusi skolas apkalpotāja. Kad Apriķu pagastā ieradās vācu karaspēka priekšposteni, tiem nodevām savus ieročus, jo mūsu darbs ar to bija beidzies — mēs bijām sagatavojuši vācu armijai ceļu uz Liepāju.»

Saraksts Liepājas pilsētas tirdzniecības uzņēmuma veikaliem, kuŗi pašlaik darbojas

Pārtikas preču veikali: Graudu ielā 36, Brīvības ielā 62, Kaktu ielā 12, Rāmvavas ielā 19, Meža ielā 53, Tīrgus ielā 53, Ālandes ielā 8, Annas ielā 3, A. Upiša ielā 21, Ganību ielā 31, Zirņu ielā 32, Peldu ielā 44, Brīvības ielā 80, Toma ielā 51, Kuršu lauk. 9, Pļavu ielā 79, Raiņa ielā 51, Rīgas ielā 9, Ezera ielā 39, Kuršu lauk. 7, Jūrmalas ielā 8, Tīrgus ielā 27, Alberta ielā 9, Peldu ielā 14, Aldaru ielā 27, Andreja ielā 6, Upmalas ielā 2, Raiņa ielā 10, Republikas 9, Teodora Breikša ielā 4, 1905. g. ielā 46, Kūrmājas prosp. 1, Tīrģoņu ielā 15, Smilšu ielā 3, Kapšētas ielā 25, Zirņu ielā 7, Ventpils ielā 36, Meža ielā 40, Krusta ielā 4,

Siena tirgus 3, Viestura ielā 88, Alejas ielā 23, Andreja ielā 12, Zaļu ielā 26, Jaunā ielā 4, Jūras ielā 21, Pasta ielā 15, Miķeļa ielā 11, Ausekļa ielā 2, Pumpura ielā 14.

Jauktu preču veikali: T.Breikša 41, Tīrgus ielā 18.

Maizes ceptuves: Raiņa ielā 20, Kungu ielā 13, Sarkanarmijas ielā 79.

Gaļas veikali: Mālu ielā 22, Brīvības ielā 56, Zirņu ielā 7, Pilsētas skārņos, Peldu ielā 29, Raiņa ielā 23.

Saldumu veikali: Tīrģoņu ielā 11, Siena ielā 7, Raiņa ielā 27.

Konditoreja Rīgas ielā 51.

Gaļas, konservu un piena veikals: Pilsētas skārņos.

Nakts, kuŗu nekad neaizmirsīsim

Vēl arvien mūsu redakcijā ienāk gan personīgi, gan rakstiski ziņojumi par baigajiem briesmu brīžiem, ko liepājnieki pārdzīvoja komunistu terora laikā. Lūk, ko raksta divi nepieauguši jaunekļi par saviem pārdzīvojumiem.

Dzīvojam Centrālkapsētā, kas kara pirmajās dienās tika pārvērsta zenitartillerijas novietnē. Pirmajās dienās bija tīri interesanti vērot, kā krievu

artilēristi šāva gaŗām vācu lidmašīnām. Bet par šo «prieku» nācās dārgi samaksāt. Kādu vakaru krievi ielauzās ēkā, rokas granātu draudiem iztrieca mūs no pagraba un, pārmeklējuši dzīvokli, mūs aizveda uz komandantūru — Skrīveru ielā. Tēvu pratināja tribunāls, apvainojot smagā noziegumā: spiegošanā un signālizēšanā ar raķetēm. Pēc pratināšanas lika iztīrīt visas kabatas, piedraudot ar no-

Krievi met rokas granātas mierīgu iedzīvotāju patvertnē

Par sarkanarmiešu lielajām bailēm no vācu karavīriem liecina gadījums, kas risinājies kara dienās Liepājā. Par to kāds mūsu laikraksta lasītājs mums ziņo:

Lai paglābtos no lidmašīnu mestām sprāgstbumbām, namu irnieki Pasta ielā 22 dārzā izraka pazemes patvertni. Tajā diennaktis pavadīja tuvu pie 200 iedzīvotāju. Kādu nakti virs Liepājas atkal parādījās vācu lidmašīnas. Lai parādītu savu «varonību» pret lidmašīnu no šautenes izšāva kāds «gvardists». Dažas minūtes pēc tam dārzā ieskrēja krievi, «gvardisti», mīliči un patvertnes ieejā iemeta divas rokas granātas. Atskanēja sprādzieni un patvertnes iemītnieku vaimanas. Izcēlās panika, jo katrs pazemē esošais steigā centās izkļūt dārzā. Vaimanāja ievainotie, raudāja mātes un bērni... Lielinieki ar to nesamierinājās un savu asinsdarbu gribēja atkārtot — nostādot pret patvertnes iemītniekiem ložmetēju. Bailes un nesaprašana bija vērojama visu sejas. Pēc īsa, baiļu pilna klusuma, iemītnieki sāka runāt un pieprasīt, ko nozīmē šāda rīcība. Pēc gaŗākām pārrunām moskaidrojās, ka noticis pārpratums: krievi iedomājušies, ka dārzā nolaidušies vācu parašutisti. Taŗ arī esot bijis par iemeslu viņu uzbrukumam mierīgiem iedzīvotājiem. Šis pārpratums tomēr maksāja samērā dārgi — 2 bij smagi ievainoti. Viens no tiem vēl šodien atrodas pilsētas slimnīcā.

Kā komunisti realizēja valsts aizņēmumu

Pēc lielnieku varas nodibināšanās Latvijā, katrs tās iedzīvotājs lasīja komunistu laikrakstos ziņu par iekšējā valsts aizņēmuma realizēšanas lielaļjiem panākumiem Pad. savienībā. Aizņēmuma realizēšanai bija noteikts vienu mēnesi ilgs termiņš, bet padomju prese un radio ziņoja, ka paredzētā summa saņemta jau pāriņ dienu laikā. Mums tas likās neticami, bet lielinieki stāstīja, ka tas esot izskaidrojams ar

lielo tautas sajūsmu. Par lietas īsto būtību varējam pārliecināties š. g. jūnija pirmajās dienās, kad realizēja trešās piecgades aizņēmuma ceturta gada izlaidumu arī mūsu zemē. Ielās parādījās plakāti ar uzaicinājumu parakstīties uz valsts aizņēmumu. Tajā pašā dienā visās iestādēs un darba vietās notika sapulces, kuŗās iestāžu vadītāji aicināja parakstīties mēneša vai mazākais divu nedēļu algas apmērā. Kas to nedarīja, tiem draudēja represijas:

Pāris vārdus par vienu šādu iestādi, kuŗas darbinieks toreiz bija šo rindiņu rakstītājs. Ši iestāde ir bij. izpildu komitejas dzīvokļu nodaļa.

Toreiz kopējā sapulcē bija saaicināti visi biroja darbinieki un māju pārvaldnieki. Ar bravūrīgu runu uzstājās nodaļas vadītājs komunistis Dunduris. Viņš visus darbiniekus uzaicināja parakstīties uz valsts aizņēmumu mēneša algas apmērā. Kas to nedarīšot, tam nebūšot darba dzīvokļu nodaļā — tā bija saprotami viņa vārdi. Radās arī darbinieki, galvenā kārtā žīdi un «gvardisti», kas atbalstīja komunistu barveŗa vārdus. Citāda aina bija vērojama parakstīšanās norisē. Par pilnu mēneša algu parakstījās tikai nedaudzki, galvenā kārtā žīdi. Pret tiem, kas parakstījās par mazāku summu, vērsās naidīgi raksti sienas avīzē. Priekšniecība prātoja arī par to atļāšanu no darba.

Tā bija saprotama lielā «sajūsma», kādā komunistu valsts pilsoņi parakstījās valsts aizņēmumam. Aizņēmuma realizēšanu tie panāca ar spaidiem un varas līdzekļiem.

šāšanu, ja tajās vēlāk atradīs kādu papīra gabaliņu. Septiņus cilvēkus mūs sadzina mazā kamerā, kur pat lāviņa bija pieslēgta, lai nebūtu kur gulēt.

Sākās drausmīgā nakts. Kaut kā sagūlušies, cerējam aizmigt. Pa daļai tas izdevās. Mani pamodināja brālis, kas pusbalsi sauca tēvu. Sataustīju jau vēsu ķermeni. Tēvs, baidoties no spīdzināšanas, bija pakāries. Enerģiski rikojoties, pielietojot mākslīgo elpināšanu, pēc vairāku stundu pūlēm, varēju mierināt sevi domām, ka esmu savu tēvu izglābis — bija sākusies daļīgā elpošana.

Sievietes bija no kameras izvestas. Mūs pašus piedraudēja nošaut un no zvēriskās izturēšanās spriedam, ka šī ir mūsu pēdējā nakts. Tēvs bija zaudējis skaidro saprātu un, vērojot viņa murgus, klausoties necilvēciskos rēcienus, ar brāli zvērējam, ja dzīvi tiksim ārā, ne mūžam nepiemirst, ko šie «cilvēces atbrīvotāji» nodarījuši mūsu tautai.

Ap diviem pēc pusdienas mūs visus no karcera izlaida, piedraudot ar nošāšanu, ja kāds ko izplāpātu. Vēl pēdējais nervu pārbaudījums izejot uz ielas, jo pie durvīm stāvēja mīliči un gvardisti. Tad brīvām krūtīm tvērām gaisu.

Aizvedām tēvu uz slimnīcu, kur pirmo reizi divdesmitčetrus stundu laikā dabūjam ūdeni. Krievi to nedeŗa nevienam, lai gan pat karceri dzirdējam lūgumus, lai tak vismaz bērniem dod nodzerties.

Ar to mūsu bēdas nebeidzās. Vairākas reizes žīdu jaunieši triumfēdami veda mūs atpakaļ. Mājup tikt nevarējam, krievi ar šāvieniem dzina atpakaļ. Pilsētā mūs vajāja partijas vīri un žīdu jaunieši, kas atklāti brīnījās, kāpēc mūs nevarot nošaut uz ielas.

Beidzot pat komandantam apnika divi zaļos mēteļos tēpti zēni un viņš lika mūs aizvest uz kādu patvertni. Tur beidzot varējam mierīgi aizmigt.

Bet žīdu jaunietim, kas mūs bij pavādījis, ar to nepietika. Pieteicis mūs neizlaist, viņš aizgāja, solidamies otrā rītā pārmeklēt mūsu mājas. Laimīgā kārtā viņam vairs neatlika laika to darīt: otrā dienā daļa mūsu vajātāju nebija pilsētā.

Baigi brīži Armijas ekonomiskā veikala pagrabā

Kara pēdējās dienas vakarā, kad pār Liepājas pilsētu arvien biežāk sprāga lielgabalu šāviņi, bojā gāja arī Liepājas lielākais tirdzniecības uzņēmums — Armijas ekonomiskais veikals. Tur gāja bojā arī cilvēki, kas bija patvērušies veikala pagrabā. Par pēdējām stundām, kādas pārdzīvojuši pagrabā iemītnieki, mūsu līdzstrādnieku informēja veikala darbinieks Strautkalns, kas uzturējās līdz pēdējam acumirklim pagrabā, ar pārējiem, mazāk cietušiem, palīdzēdams ievainotiem:

Sestdienas vakarā, kad beidzām darbu, lielākā daļa veikala darbinieku palika patvertnē. Daudzi bija atveduši arī savus piederīgos. Pavisām bijām 77 personas. Biju iecelts par patvertnes komandantu, tādēļ tūlīt norīkoju sardzi, lai būtu droši pret dažādām varbūtībām. Apskatījām veikala telpas līdz jumtam, vai tur nav novietotas kādas sprāgstvielas, bet viss bija pilnīgā kārtībā. Tad izdzirdām, ka pilsētā sāk sprāgt bumbas. Izgāju sētā un redzēju, ka pār

sētu pārlēc trīs vīrieši. Nākošā mirklī sekoja sprādziens vecajā ēkas daļā. Pieskrēju pie svešajiem, aicinādam patvertnē. Kad biju pagājis dažus soļus uz trepju pusi, atskanēja otrs apdullinošs sprādziens. No miltu maisiem, kas bija sablīvēti pie logiem, pacēlās necaurredzami mākoņi. Bija dzirdami vaimanu saucieni pēc palīdzības. Gribēju skriet uz pagrabu daļu, kur atradās mana sieva un 3 1/2 g. vecais dēliņš, kad atkal mani notrieca pie zemes bumbas sprādziens pagrabā stāvā. Nespēju vairs aptvert, kas notiek. Vaimanas un necaurredzamais gaiss mani paralizēja. Kad putekļi drusku izklīda, devos pagrabā vidus daļā, kur bija veikala darbinieki. Ieraudzīju šausmīgu ainu: Ievainotie, asinim noplūduši, vēl mēģināja piecelties un pāriet uz pagrabu neskārtu galu. Kad pieteidzoties pie savas sievas, redzēju, ka viņa ar granātas šķembu nonāvēta. Viņas apkārtnē bija kā ar izkapti šķembām nopļauti cilvēki. Meklēju savu bērnu, bet tas bija pazudis, varbūt nospiešs zem maisiem, jo atrast man to neizdevās. Lai glābtu smagi ievainotos, sadabūjām trepes, ar kurām tad sākām nest cietušos uz slimnīcu. Cik noskaidroju, patvertnē galu dabūjušas 56 personas, tanī skaitā 15 veikala kalpotāji. Izglābamies tikai 21 cilvēks.

Liepājas pilsētas pagaidu valde

pazīņo, ka pilsoņiem, kam darīšanas ar tirdzniecību, jāgriežas pilsētas pag. valdes finansu daļā, Lielā ielā Nr. 14.

Aizrādījums.

Armijas ekonomiskā veikala darbinieku un pārējo patvertnes iemītnieku apbedīšana notiks nevis 7. jūlijā, kā vakar ziņots, bet rit, 6. jūlijā, pl. 15 uz Ziemeļu kapiem.

Liepājas Lutera (Jaunliepājas) draudzes baznīcas ziņas: Rit, pl. 10 dievkalpojums ar dievgaldū. — Iesvētīšanas mācības sākums atlikts uz augusta mēneša otro pusī. Iesvētāmie vēl var pieteikties.

Komunistu upuri

(1. turpinājums).

29 g. v. Heronims Freimanis no Klaipēdas ielas 54, apcietināts 22. jūnijā. Viņu meklē sieva Zelma. 36 g. v. Alfons Greiers nonāvēts dzelzceļu darbnīcās. Bez vēsts pazudusi 40 g. v. Madliena Zikmanis no Brīvības ielas 2. Uz ielas nošauta 66 g. v. Līna Volkovskis. 45 g. v. Ilze Valks pazudusi bez vēsts 23. jūnijā. Viņu meklē dēls Jānis, «Tosmares» darbnīcu strādnieks. Lietišķās mākslas vidusskolas apkalpotājs, 35 g. v., Miķelis Rozentāls apcietināts savā dzīvoklī gulot; viņu meklē sieva Bille ar 3 mazgadīgiem bērniem. 27 g. v. Konstantīns Dūrmanis apcietināts pag. gada 6. augustā. Viņu meklē tēvs Z. Dūrmanis, Rolava ielā 40, Ernests Luļļa no Jūrmalas ielas 20, meklē 8. februārī arestēto dēlu, 29 g. v. Herbertu Selgu. 42 g. v. Jānis Riekums apcietināts pag. gada 22. oktobrī. Viņu meklē sieva Emma Riekums no Ezera ielas 17. 29 g. v. Vladimirs Ivanovs 23. jūnijā izbraucis Skrundā pavadīt Jāņu dienu un nav atgriezies. Viņu meklē māte Anna Ivanova Ludviķa ielā 8. Baterejas ielā, Finka namā, nogalināts Arturs Francis ar sievu Annu un 5 g. v. dēlu Ivaru. 35 g. v. Pēteris Kūna apcietināts 11. jūnijā. Viņu meklē māte Anna Bārtas pag. Sauleskalnos un sieva Dunikas pag. Lāčos. Armijas ekon. veikala kalpotāja, 21 g. v. Zelma Vecbaštiks no Dzintaru ielas 23, nogalināta. Uz ielas aizturēts 18 g. v. «Centības» kalpotājs Kārlis Freimanis. Viņu meklē māsa Elza Dzērve Vaiņodē, Raiņa bulv. 5. Arnolds Plešanovs un Žanis Kubelis Gudeniķu pag. Pūku mājās pavadījuši Jāņus un nav atgriezušies. Meklē māte Emma Plešanova, Akas ielā 1. Agr. Rūdolfs Gulbis apcietināts pag. gada 14. jūlijā. Viņu meklē sieva Alise Gulbis Priekules Muceniekos. Tanī pašā laikā apcietināts arī agr. Oskars Baltiņš, kas pazudis bez vēsts. Bez vēsts pazudis Liepājas valsts ģimnāzijas direktors Žanis Pelcmanis. 20 g. v. Jānis Fridrichsons apcietināts darba vietā «Tosmarē». 28. aprīlī ap-

cietināts 30 g. v. šoferis Ernests Bražis, kas nozudis bez vēsts. 36 g. v. Fricis Bormanis no Indriķa ielas 5, arestēts naktī uz 5. martu. Viņu meklē dēls Ludvigs Bormanis. 35 g. v. namdaris Alberts Bekēris arestēts 14. martā un 2 mēnešus mocīts «čekas» pagrabos. Viņu meklē māte Marija ūzera ielā 21. 24 g. v. drašu fabr. tehniķis Voldemars Skudra apcietināts 24. maijā. Viņu meklē tēvs Eduards Skudra Tosmares ielā 8, 50 g. v. Adolfs Mansfelds no T. Breikša ielas 26 apcietināts 10. febr., darba vietā dzelzceļu darbnīcās. Viņu meklē sieva Margrieta. 41 g. v. Voldemārs Reinholds no Kaļķu ielas 28 izbraucis ar velosipēdu un vēl nav atgriezies. Viņu meklē sieva. 18 g. v. Fricis Ulpe no Raiņa ielas 49 arestēts 1. martā, strādājis drašu fabrikā. Meklē māte. 39 g. v. vet. ārsts Arturs Sudmalis no Kungu ielas 2 kritīs par upuri granātai. Nogalināta arī māsa, 42 g. v. Liliņa Ignāts. 49 g. v. drašu fabrikas rēķinvedī Borisu Sokovīnu apcietināja 22. jūnijā. Viņu meklē sieva un meitas no Kr. Barona ielas 5. 18 g. v. «Tosmares» mācekļis Visvalds Leišis no Alejas ielas 33 arestēts pag. gada 26. oktobrī. Viņu meklē māte. Bij. polic. uzraugs Arvids Jaunzems no Bāreņu ielas 8 aizvests uz Pad. Krieviju. Viņu meklē māte. 29 g. v. Jekabs Rozentāls no Jaunās ielas 5 apcietināts 22. jūnijā. Viņu meklē sieva. Granātas šķembām par upuri kritusi 60 g. v. Ieva Grīnvalde no Teodora ielas 8. 19 g. v. Ernests Neiburgs no Lapu ielas 5 apcietināts 26. aprīlī. Viņu meklē māsa Arija Neiburgs.

Pilsoņi, kas kaut ko zinātu par nozudušo likteni, lūgti ziņot piederīgiem.

Pateicība

Nicas pag. Gudriķu māju saimnieks Ansis Silnieks ziedojis 1000 rbļ. Nīcas kārtības sargiem, kas iztīra vietējos mežus no komunistu bandām. Pateicību izsaka Nīcas komandants un kārtības sargi.

Ziedojuši

„Kurzemes Vārdam“

Kristaps Atvars — 10 rbļ., tirgotājs E. Kļaviņš 300 rbļ., E. Valters 10 rbļ., nams. J. Ciesa 100 rbļ., L. Neilands 30 rbļ., O. Mamis 30 rbļ., Liepājas virsmežniecība 333 rbļ., A. Ķivītis 20 rbļ., mežsargs M. Aigars 30 rbļ., M. Reķis 100 rbļ., M. Diediška 10 rbļ., J. Neimanis 50 rbļ., A. Šmits 10 rbļ., A. Brūvers 20 rbļ., H. Lindemanis 30 rbļ., Zivju ražojumu bāze 500 rbļ., H. Alksnis 10 rbļ., M. Strazdiņš 25 rbļ., A. Sāļavs 30 rbļ., A. Pētersons 10 rbļ., māc. J. Silpiņš 50 rbļ., X kdze 30 rbļ., X kgs 30 rbļ., M. Klievēna 50 rbļ., M. Siliņa 50 rbļ., B. Eglītis ar ģimeni 50 rbļ., P. Balcers 10 rbļ., Z. Balcers 10 rbļ., Al. Baltkalns 25 rbļ., P. Štrauss 50 rbļ., X 10 rbļ., A. Štrauss — 50 rbļ., X — 10 rbļ., J. Valts 50 rbļ.

Š. g. 26. jūn. miruši tragiskā nāvē

Andrejs un Pauline Kundziņš (Kungs)

Apbedīšana 6. jūlijā, plkst. 1/3 dienā Ķīšu kapos.

Dēls, vedekla un mazdēls.

Nespēju pēdējā brīdī Savējiem ardievas teikt, Svetkšu tos mūžības ritā, Saule kur nenoriet.

26. jūnijā tragiskā nāvē miris

Jānis Petrevics

Apbedīšana 6. jūl., pl. 1/3 p.p. Ķīšu kapos.

Uz pavadīšanu lūdz

piederīgos.

Mūsu draudzene

Zelma Vecbaštika

mirusī tragiskā nāvē Armijas ekonomiskā veikala patvertnē.

Liepājas valsts komercskolas IX izlaidums.

Laukstrādnieki-cēsu puši un meitas, ka arī cukurbiešu kaplētāji var pieteikties lauku darbu birojā

Rīgas ielā 15/17 agronomiskā biroja telpās, Liepājā.

Lauksaimnieki var dabūt darba spēku.

Lauksaimniekus,

kas varētu piegādāt veikaltem pienu, krējumu, olas, sviestu u. c. produktus, lūdzam pieteikties Liepājas pat. b-bas „CENTIBA“ veikalos.

Rakstāmlietas un biroju piederumus piedāvā

Liepājas kopdarbības grāmatnīca

Veikali: Liepājā, Rožu iaukumā 7 un Rīgas ielā 40.

Kuldīgā, Liepājas ielā 9.

Strādnieks

uz laukiem vajadzīgs. Pieteikties š. av. kant. zem „Strādnieks“.

Pērk bērna ratņus

Krīmu ielā 8, dz. 11.

Tragiskā nāvē mirušos vīru

Kristapu un meitiņu Valdu Kadīķis

apbedīs svētdien, 6. jūl., plkst. 14 Ķīšu kapos pie Krustojuma.

Sieva un māte.

Pilsētas būvju nodaļa,

Lielā ielā № 11/13 uzaicina pieteikties darbā

stikliniekus

ar saviem darba rīkiem.

Sieviete,

vidējos gados vajadz. pie 2 bērniem un māj-saimniecībā. Pieteikt. 1905. g. ielā 27, dz. 2.

Pārdod. cāļi

līdz ar cāļu māti pārdodami Ziemeļu ielā № 28 (Ziemeļu priekš-pilsētā).

Meita

vajadzīga uz laukiem. Piet. Emilijas ielā 8, pie saimnieka.

Daudzos dzīvokļos

kā piedzīvotāji ir dzīvojuši krievu sarkanarmijas locekļi. Viņu atstātās mantas pieteicamas no dzīvokļu irniekiem pilsētas pagaidu valdes tehniskās daļas dzīvokļu nodaļā Lielā ielā 12. Atstātās mantas izsniegs ugunsgrēkā cietušajiem. Mantu nobēdzināšana tiks uzskatīta par piesavināšanos un pret to tiks vērsti stingri soļi.

Tehniskās daļas vadītājs A. Vācietis.

Aukle

vajadzīga pie 2 1/2 g. veca bērna. Pieteikties Viestura ielā 66, dz. 2 no plkst. 1/17 līdz 18.

Sarkano biešu, tomātu un kāpostu stādus

pārdod Dzintaru ielā № 32/34.

Meita

vajadzīga uz laukiem. Piet. pirmdien, Ulstiņa ielā 26, dz. 10, no plkst. 10—13.

Pienu

katrā daudzumā, kas varētu piegādāt piena veikalam O. KRASTS, Aldaru ielā 54. Tiek lūgti arī agrākie vedēji.

Gans,

kas prot govis slaukt, vajadzīgs pie sešām govīm un telēm, 7 km no Liepājas. Piet. Liepājā, Kr. Valdēmāra ielā № 52, dz. 8.

Atrasts

vīr. velosipēds, brūns. „Līva“ firmas Ipašnieks to var saņemt Sarkanarmijas ielā 10, dz. 8.

Armijas ekonomiskā veikala Liepājas nodaļas

darbinieku un pārējo patvertnes iemītnieku kopēja apbedīšana svētdien, 6. jūlijā, plkst. 15 uz Ziemeļu kapiem.

Izvadīšana no kaplietas.

Piederīgie un darba kolēģi.

Noklīdis

brūns sunītis uz Ventspils ielas, kļausa uz vārda „Lācītis“. Lūdz paziņot Ziemeļu ielā № 57. No paturēšanas brīdina.

Pansiju

vai mēbelētu istabu meklē jauns cilvēks. Piedāvājumus nodot š. av. kantori zem „Mēb. ist.“

Nozaudētas

25. jūnijā pamatskolas un 1-kl. papildskolas licības uz Reķsts Domicelasvārda. Kā domājams nozaudētas netālu no Siena tirgus, vedot mantas. God. atradēju lūdz nodot Toma ielā № 36.

Nozaudēta

Latvijas pase, kara klausības apliecība un šofera apliecība uz Rūdolfa Holēmana vārda. God. atradēju lūdz nodot Dorupes ielā 6, dz. 5 vai Liepājas komandantūrā.

Noklidusi ķēve

2. jūlijā, jauna, tumšs šķimelis, apkalts tikai priekšējās, kreisaj pakāļējai kājai ārējai pusei nāgam izlauzts robs. Lūdzu paziņot š. av. kant. zem „Noklidusi ķēve“.

Nozudusi

balti krāsota zvejas laiva ar № L. 0. 660, izbraukta jūrā no bēgošās krievu armijas. Atradēju 1. pietekt š. av. kant. zem „Balta laiva“ vai Liepājā, Mastu ielā 4, dz. 4, Meļķis.

Liepājnieki kopējiem spēkiem atjauno nopostīto pilsētu

Posts, kādu komunisti pastrādājuši Latvijā viena gada valdīšanas laikā, ir milzīgs. Sagrāuta Latvijas tirdzniecība, izpostītas lauku mājas un pilsētas, noārdīta privātā saimniecība. Visus radošos tautas spēkus — uzņēmīgākos cilvēkus, kas bija parādījuši savas spējas ražošanā un tautsaimniecisko vērtību radīšanā, izpostīja un izslēdza no radošā darba. Labākās lauku saimniecībās komunisti novietoja savus vadītājus, zirgu un traktoru stacijas.

Visur valdīja dziļa neapmierinātība un arvien pieaugošais naidis pret svešajiem ienācējiem. Vecos preču krājumus komunisti, cik spējami, izlaupīja, aizvezdami latvju tautas bagātības uz savu noplicināto zemi. Pret šīm bagātībām komunisti mums sniedza vienīgi savu «sarkano mācību». No fabrikām aizveda pat labākās mašīnas un darba rīkus, bet strādniekiem krievi un vietējie komunisti diendienā pārmeta darba ražīguma trūkumu, kaut gan visiem bij jāstrādā ārpus normālā darba laika.

Auga saražoto preču kalni, bet veikalos preču vienmēr trūka, un pircēju rindas diendienā stiepās garumā. Mūsu pilsētu un lauku ražojumi aizgāja uz nepiepildāmo komunistu zemi, atstājot Latvijas iedzīvotājiem arvien

trūcīgākus preču krājumus. Krievi ģērbās mūsu audumos, izpirka vislabākās preces, bet nebeidza lieļties ar savu «kultūru» un «labklājību».

Krievi un komunisti aizņēma arī labākos dzīvokļus, dzīvoja ērti un plaši, bet vietējie iedzīvotāji bija saspiesti šaurās istabās, ko vairs nesauca par dzīvokļiem, bet tikai par «apdzīvojamu platību». Tā bija — 9 kv metri

vienam cilvēkam. Tāda bija «labklājība» un «kultūra», ko mums atnesa komunisti.

Līdz pēdējam komunisti sarieba visiem mūsu iedzīvotājiem ar cilvēku ķeršanu un izsūtīšanu nedēļu pirms kara sākuma. Nevienš vairs nebija drošs, kad pienāks viņa kārta. Pastāvīgās bailēs dzīvoja kā inteliģence, tā strādnieki. Bērņus izšķīra no ve-

cākiem, sievas no vīriem. Viņu liktenis nav zināms.

Pēc kara dienām komunisti Liepājā atstājuši tikai drupas un liķu kaudzes. Ar vācu kara iestāžu atbalstu tagad sācies straujš pilsētas atjaunošanas darbs. Tas nebūs viegls. Liepājas atjaunošanai talkā nākuši visi pilsētas iedzīvotāji, kas pilnīgi izpratuši grūto stāvokli un piedalās kopējā darbā.

Atbilde Staļinam

KARALAUČU RADIOZIŅOJUMS LATVIEŠIEM.

Latvieši! Staļins teicis runu. Viņš to teicis laikā, kad katastrofa pārpēmusi Padomju savienību. Šī runa satur melus. Padomju savienība atrodas sabrukuma priekšvakarā.

Pēc oficiālām Londonas ziņām, ģen. Vevels pārcelts no Ziemeļafrikas uz Indiju tādēļ, ka rēķinās ar varbūtību, ka vācu karaspēks ātri izlauzīsies caur sabrukūšo Padomju savienību un drīz parādīsies pie Indijas robežām.

Staļinam, viņa židiskiem čekistiem un pārējiem noziedzniekiem pienācis baigais gals. To zin arī Staļins. Tādēļ viņam vajadzēja runāt. Tādēļ viņš

ķērās pie šīs pēdējā nožēlojamā mēģinājuma, lai paildzinātu sabrukuma stundu. Tādēļ viņš piepeši pielietoja draudzīgu uzrunu — brāļi un māsas. Līdz šim tam nebija cita ka biedri, par kuriem šim Staļinam nav bijusi sirsniņa doma. Šī runa ir zīme tam, ka Padomju savienība gāžas bezdibeni. Molotovs, Kaganovičs, kā arī citi žīdi un Staļins sapakojuši savus koferus un sagatavojušies bēgšanai.

Staļins mēģina apgalvot, ka sarkanās armijas koncentrācija sākusies tikai tad, kad pie Padomju savienības robežas jau stāvēja 170 divīzijas. Šis

apgalvojums ir bezkaunīgi meli. Staļins, šis lielais bende, ļoti labi zin, ka sarkanā armija divus gadus gatavojās, plānveidīgi un sistēmātiski novietojamās pie Vācijas robežām. To viņš arī paši zināt, redzot, ka nepārtraukti sarkanās divīzijas devās uz vācu robežu. Ar laiku sarkanās armijas koncentrējumi kļuva tik lieli, ka arī vācu tauta bija spiesta sūtīt savu karaspēku uz robežu.

Savā runā Staļins izteicās, ka Padomju savienība jau ilgi gatavojusies šim karām. Tādēļ Padomju savienība noslēgusi ar Vāciju paktu, lai iegūtu vienu līdz pusotrus gadus miera, lai varētu sagatavoties. Kādi bezkaunīgi meli ir tāds apgalvojums, ka Vācija sākusī uzbrukumu Padomju savienībai. Staļins melo tālāk, ka Vācija kaņo, lai atjaunotu monarķiju un muizniecību. Kāda muļķīga un noziedzīga ricība pret strādājošiem, kad tie paši no savas zemes padzinuši visus baronus. Nē, vācu tautai nekad nav bijis tāda nodoma. Tieši pretējais — vācu kareivis grib jūs atbrīvot no jūsu noziedzīgiem zemes izsūcējiem. Tagad sarkanā Kremļa bendes atklāti uzaicina uz mežu iznīcināšanu, pielaist uguni labībai un iznīcināt visu, kas var būt derīgs ienaidniekam. Ar to iestātos lielākais ļaunums, kādu pasaules vēsture līdz šim pazinusi, jo visu pārtikas krājumu, kā arī lauku un mežu iznīcināšana vērsās pirmā kārtā pret Padomju savienības tautām. Nav šaubu, ka izpostīt pilsētas, visu pārvērst drupās bija ne Vācijas, bet Padomju savienības interesēs. To visu vēlas darīt ne Vācija, bet Staļins, viņa GPU un viņa bendes. Kam vajadzēs ciest tagad un beigās? Ne jau vācu kareivim, bet Padomju savienības tautām. Jums ir glābiņš. Domājiet par to, ka vācieši ved līdzīki tikai viņiem pašiem nepieciešamos pārtikas krājumus. Neiznīciniet labības krājumus, aizsargājiet ražu. Pretojieties, iznīciniet židiskos komisārus, iznīciniet Staļina palīgus. Nebaidieties — tuvojas vācu atbrīvotāji!

Vērojumi laukos

Pirmā isti pavasarīgā diēna mūsu zemē bija 22. jūnijs — diēna, kad pirmais vācu bumbu pērkonis izribināja «sarkanajā saulē» sakaltušo zemi. Un tad nāca vācu armija, pār zemi nolija ražens lietūs, un ar prieka asarām acīs draugs draugam spieda roku.

Satiku saimnieku, kam krievi rekvizējuši visus četrus zirgus, bet šīs raizes neaizēnoja viņa lielo jūsmu par nokratīto slogu. Kāds cits lauksaimnieks bija atstājis savas mājas Liepājas ezermalā un, sakrāvis daļu iedzīvotājus divos lielos gumijrieņu ratos, divjūgā lepnī brauca cauri Grobiņai. Ticis pret veikalu, uzsauca pārdevējam: «Pagādā preces, rīt braukšu atpakaļ!»

«Uz plika lauka,» nosmējās uzrunātais.

«Uzcelu toreiz, uzcelšu tagad!» nosauca saimnieks un uzšāva zirgiem rikšus.

Kad Liepāja bija kritusi, Virgas lankā sastapa bēgļu rindu atpakaļceļā uz izpostītajām mājām. Bet izklausījās pēc jautras Jāņudienas atsvētes, kad vēlīnīe līgotāji devās mājup dziedādami, čalodami. Kaut karš ir atnesis raizes un izrāvis robus radu un draugu starpā, tomēr visam tam pāri skan prieks par to, ka taču reiz gals briesmīgajām nejdzībām, un nīstais žīdu komūnisms padzīts. Latvju tauta lūdz, lai Dievs palīdz vācu karaspēkam un viņa vadoņiem tikt ātrāk galā ar barbarisma cietoksni.

Vācu karavīri, kuņi pārstaigāja mūsu laukus, atstājuši ļaudis prieku un sajūsmu. Netikai brašs kareiviskums, bet dziļa kultūra, cilvēcība un pieklājība izpaudās vienmēr un visur. Kādā pretstats nožēlojamiem krievu armijas cilvēkiem.

Bet tad, kad sāka no mežiem uzglūnēt ļaunas acis, kad novadu pārskrēja briesmīgā ziņa par Liepājā pastrādātām komunistu mežonībām, tad ķērās vīri pie ieročiem, un tagad, kaut arī vēl meži nav tīri no šiem briesmoniņiem, lauki jūtas atkal droši, jo katrā sētā ir bruņoti sargi.

Iegāju kādā mežmalas mājā pie Gaviezes. Istabā sastāju saimnieci nobālušu, drebošām rokām. Saku labdienu, cik laipni varēdams, un steigzu izteikt, ka esmu godīgs latvietis. Viņa no prieka slauka asaras, un istabā parādās vairākas citas sievietes, iznākšas no slēptuves. Saimnieka neesot mājās, tas steidzies vākt palīgus, jo kaimiņos no meža iznākusi bruņota banda un prasījusi pēc viņa, jo esot slikti izturējies pret komunistiem. Tas laikam esot tāpēc, ka te viendien saņemta grupa krievu. Sanākusi pilna māja, visi apbruņojušies, privātām cēpurēm galvās. Prasījuši, kur ir fron-

te. Kad izskaidrots stāvoklis, neparako neticējuši, ka «neuzvaramā» armija būtu tā izputējusi. Kamēr meža brāļi ēduši, ataicināti vācu karavīri, kas tos savākuši.

Kādu reizi iemaldijusies cita krievu grupa, galīgi nonīkuši. Stāstījuši, ka virsnieks šos piecas dienas dzinis. Kas negājis, to nošāvis. Nebijis ne ko ēst, ne dzert. Laizījuši rasu un ēduši ābolu galviņas. Beidzot nošāvuši pašu virsnieku, lai tiktu brīvi, un nu gribot doties gūstā. Tad arī nometuši apbruņojumu un aizgājuši pie vācu postēņa.

Arī Jelgava uzgavilē vācu karaspēkam

Līdz ar padomju varas ienākšanu, Baltijas valstīs sākās terors, bailes un iznīcums, kas lielā mērā vēl pastiprinājās iesākoties kara darbībā starp Vāciju un Padomju savienību. Vācu karaspēkam tuvojoties Jelgavai, visos ceļos bij sastopami bēgļi, kas dienām ilgi jau bij slēpušies apkārtējos mežos, ciezdami badu un šausmas.

«Zemgales Bals» kādā savā rakstā sīkāk apraksta komunistu terora apstākļus. Tieši Jelgavas apkārtnē skaitās bagātākais Latvijas lauksaimniecības apgabals, kuņu bojševiki izlaupījuši visbrutālākā kārtā. Vērtīgāko lopu un lauksaimniecības materiālu sarkanie izvazājuši, četras dienas nedēļā zemnieki bij spiesti braukt šķūtīs sarkanās armijas vajadzībām, nesāņemot par to gluži nekādas atlīdzības. Agrākais valsts prezidents aizvests uz Sibīriju, bet vai tas šodien vēl ir dzīvs, — kas to zin? Strādniekiem «strādnieku paradīzē» bij pienākuši grūti laiki. Ja agrāk strādāja astoņas stundas dienā, tagad darba laiks pārsniedza dienā 14 un pat 16 stundas, pie kam par darba vietas atstāšanu sodīja ar cietumu. Daudzus cieniņamus pilsoņus un īpašniekus aizveda nezin uz kurieni, un par viņu likteni nav bijis iespējams dabūt gluži nekādas ziņas.

Tikai komunistu partijas piekritēji, kuņu patiesībā bij ļoti maz, un kuņi nebija nekas cits kā ļaužu bars, kas bij ieradis slaistīties pagrīdē un izvairīties no darba, — tie tagad bija valdnieki zemē, — tie tagad bija bagātīgi izmantoja. Šie paši cilvēki bij arī tie, kas pirmie laidās lapās, vācu karaspēkam tuvojoties.

Ar ilgām un nepacietību latvju tauta gaidīja ienākam vācus. Daudzi latvieši, kas agrāk par vāciem negribēja

Tomēr samērā maz ir to krievu karavīru, kas bez bailēm padodas, jo viņiem iestāstītas visbriesmīgākās lietas par vācu armiju, iegalvojot, ka tā rīkojas tikpat mežonīgi kā paši komunisti. Un tāpēc šie krievu cilvēki, zemā attīstības līmeņa dēļ, nespējami patstāvīgi orientēties svešajos apstākļos, kļūst kā iebiedēti meža zvēri un iet nāvē vienīgi riebīgo melu dēļ. Šīs bandas nervozē lauku ļaudis, bet paies dienas, un mūsu zeme būs atkal tīra, lai celtu jaunu dzīvi, kurai nepieskārsies vairs spekulanta žīda netīrie pirksti.

A rs.

ne dzirdēt, tagad raudāja prieka asaras, vāciem ienākot Jelgavā. Straujā tempā, ar komandējošo ģenerāli priekšgalā, karaspēks virzījās pa Jelgavas ielām. Iedzīvotāju bij pilnas ielas, no māju jumtiem un pie sienām plīvo agrākie latvju sarkanbaltsarkanie karogi, vietām arī Vācijas kāšķrustu karogi. Karaspēku apbeņ puķēm, papirosiem, karavīriem pasniedz dzērienus. Vācu karaspēkam ierodoties tirgus laukumā, iedzīvotāju bars to saņem skaļām ovācijām, un tad, dziedot latvju tautas himnu, uz pilsētas valdes namu uzvelk Vācijas karogu. Pilsēta atbrīvoti uzelpo, — no pilsētas, kas pēc visām šausmām palikusi gandrīz nebojāta, sarkanais spoks aizbiedēts uz visiem laikiem. Un kamēr latvju tauta uzgavilē saviem glābējiem — vācu karavīriem, bolševistiskie kara pulki paniskās bailēs traucas uz savas «paradīzes» pusi, jūtot sev uz pēdām vācu karapulku vienības.

Cukurbiešu audzētāji!

Karš aizkavējis cukurbiešu lauku savlaicīgu apkopšanu. Lai labotu nokavēto, nekavējotī jāstājas pie cukurbiešu lauku apkopšanas darbiem. Tiem cukurbiešu audzētājiem, kuriem trūkst darba spēka biešu retināšanai, tas pieprasāms darba apgādē, Liepājā, Dārza ielā 8. Pieliekiet visus spēkus novēloto cukurbiešu retināšanas darbu ātrākai veikšanai, ejiet palīgā cukurbiešu retināšanā kaimiņš kaimiņam, jo šinīs dienās izretinātie cukurbiešu lauki var dot vēl apmierinošu ražu un cukura birumu.

Palīdzēsim cietušiem iedzīvotājiem

Kara darbības dēļ daudz Liepājas iedzīvotāju palikuši bez pajumta un dzīves iekārtas. Daļa izpostīto iedzīvotāju jau novietoti atstātos komunistu un žīdu dzīvokļos, bet citi vēl spiesti meklēt patvērumu pie paziņām un radiem. Sabiedrības atbalsts nepieciešams daudziem izpostītiem iedzīvotājiem. Daudzi savas artavas jau nodevuši. «Liepājas Koka» darbinieki un strādnieki pieteikuši 5000 rbj. ziedojumu komunistu terora cietušo ģimeņu atbalstīšanai. Ziedojums sastādas no dubultotas sumas, kas bija paredzēta atvilkēt no strādniekiem komunistu «valsts aizņēmumam» jūnija mēnesī. — Svinīgā dievkalpojuma dalībnieki Lutera baznīcā cietušo ģimeņu atbalstīšanai ar kolekti saziedojusi 4702 rbj., bet atsevišķi draudzes locekļi ziedojusi 180 rbj. Ziedojumus pieņem pilsētas sociālās apgādības daļa, Dārza ielā 8.

Numurs maksā 20 kap.